

თავისუფალი საქართველო

№ 3101

26 დეკემბერი
1 იანვარი

1995 96 წ.

ფასი 20 თეთრი

WEEKLY NEWSPAPER

TAVISUPALI SAKARTVELO

(FREE GEORGIA)

ერთმანეთს ერთმანეთით გული გავუგულადოთ და ამისათვის ღონე ღონეს გადავაბათ, მხარი მხარს მივცეთ, ერთმანეთის სიყვარული ვამოციქულოთ და ამ წინდებულს ახალწელიწადს იმას ვაქმნევინებთ, რაც ჩვენ გვინდა, და არა იმას, რაც მასა ჰსურს. ვიმხნეოთ ერთად-ერთის გულით, ერთის სულით, ერთმანეთის ნდობით. ვინც მხნეა, ის ძლიერია.

მაშ, "მხნე იყავ და გაძლიერდი!.." აი, ჩვენი საახალწლო მილოცვა, ჩვენი საახალწლო ნატვრა.

ილია

საუბრო-სახალწლო მიმართვა ქართველი პრესადმი

ბრძოლა საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის გრძელდება. მხოლოდ უგუნურთ შეიძლება იფიქრონ, რომ იარაღით იფიქრონ და მარცხება შესაძლებელია. შეზღუდული ომის პირობებში საოკუპაციო რეჟიმი ახორციელებს ქართველი ერის მისწრაფებების ფაქტობრივად და ყალბი არჩევნებით მიმართავს პროპაგანდისტულ ფარსს საკუთარი ლეგიტიმურობის წარმოსაჩვენად.

ყოველი უსურპატორის საბედისწერო ოცნებაა მოიპოვოს თუნდაც ფიქტიური ლეგიტიმურობა. ასეთ ვითარებაში, ერი, რომელიც სახელმწიფოებრივი ადგილისათვის იბრძვის, უპირველეს ყოვლისა, სულიერად უნდა გაერთიანდეს, რათა მტერმა ადვილად ვერ დაამარცხოს. ამიტომ, უფლება არა მაქვს არ ვუსაყვედურო ბლოკის "XXI საუკუნე" პოლიტიკოსებს, რომელთაც საზოგადოების ნაწილი შეცდომაში შეიყვანეს.

ხელისუფლება იდგის განსახიერებას. ხელისუფლების აუცილებელ ნიშან-თვისებას წარმოადგენს ხალხთან სულიერი ერთობა, ვინაიდან სწორედ ამგვარი ერთობის საფუძველზეა შესაძლებელი ხელისუფლება გამოსატყვევს ხალხის იდეალს. ამდენად, ხალხის ინტერესების უფლებ-კლამფორული უსურპატორთა ხელისუფლება ვერასოდეს მოიპოვებს სახალხო მხარდაჭერას და დასაბრუნებლად განწირული, რადგანაც ხელისუფლება, რომელსაც არ გააჩნია ლეგიტიმურობა, არსებობს მანამ, სანამ იგი საზოგადოებისთვის საშიშ ძალას წარმოადგენს.

საქართველოს ფაქტობრივი ხელისუფლების ლეგიტიმურობა ფიქტია.

თვითმარქვია ხელისუფალთა პოლიტიკური კლ-ოუნადის ფონზე მნიშვნელოვანია, რომ თუ საბჭოთა ოკუპირების დამთავრების შემდეგ დემოკრატიული ძვრები, ამჟამად, რუსეთის იმპერიის აღდგენისას, რუსეთში შეიქმნება იმპერიული ტენდენციების გაძლიერება. რუსმა კომუნისტებმა ახლახან აღმოაჩინეს, რომ რუსული იდეა და სოციალიზმი ერთი და იგივე ყოფილა და გადაწყვიტეს კომუ-

ნისტურ მოძრაობას ამჯერად ნაციონალური იდეოლოგია წარუმძღვროს.

მოსალოდნელი საფრთხის პირობებში, პრობ-ელიტები საქართველოდან, თავიანთი კატასტროფული აზროვნების სტილით, შეეცდებიან ახალ საბედისწერო ილუზიაში გახვიონ ქვეყანა.

მსოფლიოს ხალხთა პარლამენტებსა და მთავრობებს შევასხენეთ, რომ ვიდრე უცხო ქვეყნის სამხედრო ძალისგან განთავისუფლებულ დამოუკიდებელ საქართველოში არ შეიქმნება პერიოდული, ნამდვილი და პატიოსანი არჩევნების ჩატარების პირობები, მანამდე ქართველი ერის უზენაეს წარმომადგენლობით ორგანოს წარმოადგენს საქართველოს მოსახლეობის ნების გამომსატყვევო საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო.

მსოფლიოს თავისუფალ ერთა თანამეგობრობაში ღირსეული ადგილის დამკვიდრების მიზნით, საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენის განმცხადებელი საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო ერთგული რჩება მის მიერ დამკვიდრებული იდეალებისადმი.

ერის ნების განმსახიერებელი საქართველოს უზენაესი საბჭო მსოფლიო საზოგადოების წინაშე ადასტურებს ქართველი ხალხის თავისუფლების მიღწევის ურყევ სულისკვეთებას!

ნება მიბოძეთ, მოგილოცოთ შობა-ახალი წელიწადი. გისურვებთ 1996 წელს, პირადღებზე ამაღლებულნი, მრავალ კეთილ საქმეში ყოფილიყოთ წილნაყარნი დემოკრატისა და სამშობლოს სადიდებლად.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს დროებითი თავმჯდომარე დევნილობაში

თავადი ბიძინა ჩოლოყაშვილი

14 დეკემბერი, 1995 წელი

რედაქტორის სვეტი

საქართველო ქრისტიანული ქვეყანაა, - მართლმადიდებელი. შობა-ახალი წელი აღლოვდება. სამწუხაროდ, მისალოცოც არაფერი გვაქვს ერთმანეთისთვის. ის დრო, როცა ახალი წელი ყველაზე დიდი დღესასწაული იყო, ჩაბარდა წარსულს. 1990 წლის შემდეგ საქართველოში ახალი დღესასწაულები დამკვიდრდა - ქართული, ქრისტიანული, სახელმწიფოებრიობასთან და თავისუფლებასთან დაკავშირებული დღესასწაულები. დღეს საქართველოს თავისუფლებაც დაკარგულია და სახელმწიფოებრიობაც... ქართველს ადარ ეხეიშება.

დრო თავისას შვრება. წელიწადები - ძველნი და ახალნი - ენაცვლებიან ერთმანეთს. ჩვენ, ქართველები - მარ-

ადი ქრისტიანები, საუკუნეებში გამოწვევით მითმინებით ველოდებით დროს, როცა ჩვეულებრივი დღესასწაული ჩვეულებრივ, ძალდაუტანებელ სიხარულს მოიტანს საქართველოში და ეს სიხარული არც სამარცხვინო იქნება, არც ვინმესგან ძალადობით მიტაცებული.

საქართველოს ახლოს ასეთი ახალი წელი - იმედით, ძალით, სიყვარულით გავიცხოვროვნებო. მართალია, მაშინ არც პრეზიდენტის ნაძვის ხე იყო პრეზიდენტის არარსებულ სახელში, არც იმედიანი დაპირებები, რომ შეძლებისდაგვარად ახალ წელს ქალაქს მივწოდებთ ელექტროენერჯია; სამაგიეროდ, არც ამდენი შშიერი ბავშვი იყო, არც ამდენი ჩაბნელებული, გაყინული სახლი, არც ამდენი ამოუგული, მიტოვებული სოფელი და, რაც მთავარია, სოხუმიც და ცხინვალიც ჩვენთან ერთად ხედებოდა ახალ წელს.

დღეს საქართველოში სხვა სული ტრიალებს.

ადარ ისმის ძველების ხმა. მხოლოდ ყრუ გამოხიბილი დარჩა მარადიული სიბრძნის - რომ ვერ იქნები ბედნიერი ქვეყანაში, სადაც ამდენი უბედურება ბორბავს შუთთანად.

ჩვენმა ქვეყანამ სიღალღე დაკარგა. ისიც კი, ვინც წინ თვითონ წარუძღვებდა ამ ბოროტ აღლუმს, ვერ ისვენებს, ვერ თავისუფლდება, ვერ შშივდება, ვერ ირგებს გამარჯვებას, ვეღარ ერევა უაზრობად ქვეულ მოცემულობას - აღარ არსებობს სახელმწიფო, არსებობს მისი მეთაური, რომელმაც პრეზიდენტი დაირქვა, რეალურად კი რუსეთის ერთ-ერთი შორეული გუბერნიის პატარა გუბერნატორია... რამდენი მსხვერპლი დასჭირდა ამ უბედურე რეალობის განხორციელებას! როგორი სისასტიკით გადაითელა ყველაფერი, რაც ქართველის

ცნობიერებაში საქართველოს სახელმწიფოებრივ საფუძვლებს უკავშირდებოდა.

საქართველოს პრეზიდენტმა, იმან, ვისაც ყველაზე დიდი მსხვერპლის გაღება შეეძლო, ვინც ყველაზე დიდ სიყვარულს ატარებდა, ვისმა რწმენამაც შეასხა ხორცი საქართველოს დამოუკიდებლობას - ამ დამანგრეველ გააფთრებაში თავის თავზე აიღო ყველაზე მძიმე დარტყმა, რამეთუ იგი, როგორც სიმბოლო ასჯერ დადასტურებული ერთგული ნდობისა, თავად განასხეულებდა საქართველოს სახელმწიფოებრიობის არსს.

საქართველო, უმჯდელსი ქრისტიანული ქვეყანა, კვლავ მისტერიის ამოუცნობ საიდუმლოში გაეხვია - სიკვდილი, რომელიც ჩვეულებრივ, ერთნიშნა და უტყუარია - ბუნდოვანი, გაურკვეველი, მოუხელთებელი, ირარეაფური გახდა. აქ ისევ თანხვდა ერთმანეთს საქართველო და მის ბრწყინვალე შედოთა უცნაური ბედისწერა - თამარი... შოთა... ქეთევანი...

ცხოვრება თავისი გზით მიდის. წელიწადები ენაცვლებიან ერთმანეთს. ქართველის ფიქრი - ზოგჯერ იმედიანი, ზოგჯერ დარდიანი - ისევ თავისი საშობლობის ბედს დასტრიალებს.

ამ ფიქრში ტკივილიც იკითხება, სევდაც, მაგრამ ჩვენ, ქართველები, მარადიული ქრისტიანები, დღესაც ათასწლეულებით გამოცდილი სიბრძნით შევიდით ერთ ახალი წლის ჯერ ამოუცნობ გაურკვეველობაში - უფალი ყველას იმ განსაცდელს უბოძებს, რომლის გაძლებაც მას შეუძლია.

საუკუნეების უგრძობსა ვაჯტმა საქართველოს ყველა ტკივილის გაძლების საიდუმლო ასწავლა.

ჩვენ განუზომლად დიდი განსაცდელის გაძლება შეგვიძლია.

საბოლოო დალაშქრება ბრძოლაში... საქართველო

(საბრალდებო დასკვნა სს საქმეზე №7495927)

ამტიკებს გენერალური პროკურორის მოადგილე - ა. ბაღვაშილი საგამომიხიბლო ჯგუფის ხელმძღვანელი ა. ხვადაგანი ბრალდებულები:

1. ვახტანგ (ლეთი) ქობალია - მუხლი 65;78; 17-104 (3,4,6,9); 104 (3,4,6,9); 274 (ა).
2. ჯამბულ ბოკუჩავა - მუხლი 65;78.
3. სიმონ (სოსო) ელენტი - მუხლი 65;78.
4. ზვიად ძიბიგური - მუხლი 65;78;17-69.
5. ნუგზარ მოლოდინაშვილი - მუხლი 65;78.

...ხედავთ, თქვენს სისხლის სამართლის საქმეში (№7494846) დასაბუთებულ ბრალდებულთან ერთად იხილებიან ბესარიონ გუგუშვილი, ტარიელ გელანტია, გურამ ასანბე, ნემო ბურჭულაძე, თამაზ ვაშაძე, როლანდ ლაკია და სხვები, რომლებიც თავს არიდებენ გამოძიებას და იმყოფებიან მიმაღლებაში...

...საქმეზე ჩატარებულ გამოძიებით გამოჩნდა საარჩევნო ბლოკი "მრგვალი მაგიდა - თავისუფალი საქართველო", გადაცემა მათ ქვეყნის მართვა-გამგეობა დემოკრატიის, ადამიანის უფლებათა დაცვის, რესპუბლიკის ეკონომიკის გაძლიერების, ეროვნული თანხმობის და მშვიდობის უზრუნველყოფაზე.

1990 წლის 14 ნოემბერს ზვიად გამსახურდიამ არჩეული იქნა საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე. 1991 წლის 14 აპრილს უზენაესი საბჭოს მიერ, ხოლო 1991 წლის 26 მაისს არჩენილი რესპუბლიკის პრეზიდენტად. ამ თანამდებობებზე მუშაობის პერიოდში ხ. გამსახურდიამ განზრახ ჩაიდინა მძიმე დანაშაულებანი, მანვე სამსახურებრივი მდგომარეობა სისტემატურად, ანგარიშით და პირადი მოტივით გამოიყენა ბოროტად, რამაც არსებითი ზიანი მიაყენა სახელმწიფო, საზოგადოების და ცალკეულ მოქალაქეთა კანონიერ ინტერესებს, რასაც განსაკუთრებით მძიმე შედეგები მოჰყვა.

დადგინდა, რომ ყოფილი პრეზიდენტი სამსახურებრივი უფლებამოსილების გა-

დამტებით რიგ შემთხვევებში იღებდა გადაწყვეტილებებს, რითაც საქართველოს სახელმწიფოს და ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოების დისკრედიტაციას ახდენდა, საზოგადოებაში კი ქმნიდა დაუსჯელობის, ქაოსის და არეულობების ვითარებას.

1991 წლის აპრილში მრგვალი მაგიდის ორგანიზაციებმა რესპუბლიკაში სატრანსპორტო საშუალებებისა და საკომუნიკაციო დაქვემდებარების საწარმოების გაფიცვები გამოაცხადეს, ამასთან დაკავშირებით ხ.გამსახურდიამ 1991 წლის 15 აპრილის ბრძანებულებით სამინისტროებს, უწყებებს ადმინისტრაციულ ორგანოებს დაავალა ყოველნაირად შეეწყობოთ "ხელი მრგვალი მაგიდის პოლიტიკური ორგანიზაციების მიერ გამოცხადებულ საყოველთაო ეროვნული და სამოქალაქო დაუმორჩილებლობის". ამ უკანონო ბრძანებამ რესპუბლიკაში სარკინიგზო ტრანსპორტის და მსხვილი საწარმოების მუშაობის შეწყვეტა და პარალელურად განაპირობა, რასაც განსაკუთრებით მძიმე შედეგი მოჰყვა.

1991 წლის აგვისტოდან ხ. გამსახურდიამ და მისი გარემოცვა იმის ნაცვლად, რომ დაეცვა საქართველოს მოქალაქეთა უფლებები და თავისუფლება, ყოფილიყვნენ კონსტიტუციის და კანონების დაცვის გარანტი, საქართველოს სხვადასხვა რეგიონების მაცხოვრებლებში განზრახ ეწეოდნენ შუღლის. და მტრობის ჩამოგდებას, საჯაროდ მოუწოდებდნენ მათ ურთიერთდაპირისპირების და შეიარაღებული თავდასხმებისკენ, რითაც ქვეყანაში არსებულ ეთნიკური და ეროვნული ცნობიერების ერთიანობას და მთლიანობას.

ხელისუფლების უზურპაციის, არაკომპეტენტურობის და უუნარობის გამო რესპუბლიკის ეკონომიკურ-ფინანსური მდგომარეობა კრახის წინაშე აღმოჩნდა. უადრესად დაიბაძა კრიზისული ვითარება. ამ კურსის კრიტიკისათვის ინტელიგენციის, სტუდენტების და მოსახლეობის სხვა წარმომადგენლებს ხ. გამსახურდიამ და მისი თანამოაზრენი "სამშობლოს მოღალატეებად" და "უცხო-

სახელმწიფოთა აგენტებად" აცხადებდნენ, საზღვარგარეთის ქვეყნების უმაღლესი თანამდებობის პირთა პატივს და ღირსებას სისტემატურად და საჯაროდ შეურაცხყოფდნენ, რამაც რესპუბლიკა სრულ იზოლაციაში მოაქცია. აღნიშნულმა განაპირობა ქობალიის აღმშვიტებელ საზოგადოების ფართო მასების მსვლელობები და მიტინგები.

1991 წლის 19 აგვისტოს ხ.გამსახურდიამ ქ. მოსკოვში ჩამოყალიბებული უკანონო "განსაკუთრებული მდგომარეობის სახელმწიფო კომიტეტის" წინადადებით საქართველოს კონსტიტუციის 104 და 121 (4) მუხლებს მოთხოვნათა საწინააღმდეგოდ ერთპიროვნულად მოახდინა საქართველოს ეროვნული გვარდიის რეორგანიზაცია, რამაც განსაკუთრებით მძიმე შედეგები - ეროვნული გვარდიის ნაწილების დაუმორჩილებლობა, რესპუბლიკაში პოლიტიკური და საზოგადოებრივი ცხოვრების დესტაბილიზაცია გამოიწვია.

უზენაესი საბჭოს დეპუტატების ნაწილი ასევე უპაჟოფილებას გამოთქვამდა ხელისუფლების უკანონო ქმედებათა გამო, რისთვისაც მათ რიგ შემთხვევებში უზენაესი საბჭოს სხდომებზე არ უშვებდნენ ამ მიზნით სპეციალურად დაქირავებული და გაწვრთნილი პროვოკატორები, ე.წ. "კარვის ქალები", რომლებიც ფიზიკურ და სიტყვიერ შეურაცხყოფას აყენებდნენ მათ.

1991 წლის დეკემბრის დასაწყისში ხ.გამსახურდიამ ხელისუფლებამ დიპლომატიის, სადაო საკითხების განხილვის და კანონიერი გადაწყვეტილების მიღების ნაცვლად შეწყვიტა მშვიდობიანი ურთიერთობა ოპონენტებთან. სატრანსპორტო და სამშენებლო ბარიკადებით გადაკეტა უზენაესი საბჭოს წინა მოედანი და თვით მუშაობაში განათავსა საბრძოლო ტექნიკით აღჭურვილი პოლიციის, გვარდიის ნაწილები და ხელისუფლების მხარდამკერი შეიარაღებული პირები. ამასთან ხელისუფლებამ მოსალოდნელი შეიარაღებული შეტაკების თავიდან ასაცილებლად არ გაატარა ჯეროვანი ზომები ოპონენტების უკანონოდ შეიარაღებული

ჯგუფების განიარაღების და მათ მიმართ კანონიერი ზომების მისაღებად.

1991 წლის 21 დეკემბერს საღამოს, დაპირისპირებულ მხარეებს შორის მიღწეული მორიგებით, უზენაესი საბჭოს წინა მოედანი და რუსთაველის გამზირი გაქვინდეს სამშენებლო და სატრანსპორტო ბარიკადებისგან და აღდგენილი იქნა ტრანსპორტის და ქვეითად მოსიარულეთა უფერზეგებული მოძრაობა.

ასევე ხელისუფლებას და ოპონიციურ ძალებს შორის მიღწეული შეთანხმებით 1991 წლის 22 დეკემბერს, ნაშუადღევს, თბილისში, რუსთაველის გამზირზე დაგეგმილი იყო ერთობლივი მიტინგის ჩატარება. ამ მიზნით ოპონიციონერების მიერ რეგისტრირებული ჯგუფი 22 დეკემბრის გამთენიისდან შეიკრიბა უზენაესი საბჭოს პირდაპირ მდებარე ქაშუეთის ეკლესიის შენობასთან.

მავე დღეს, დაახლოებით 08 საათზე საქართველოს რესპუბლიკის ეროვნული გვარდიის სამმართველოს უფროსმა ვახტანგ ქობალიამ, რომელიც შეიარაღებული იყო ტყვიამურქვევით, განზრახ, აშკარად გადაამეტა ხელისუფლებას, მისთვის კანონით მინიჭებულ უფლებათა და რწმუნებათა ფარგლებს, უზენაესი საბჭოს შენობის წინ დაიწყო შეიარაღებული ძალების დემონსტრირება იქ მყოფი ოპონიციონერად განწყობილ პირთა დასამინებლად და შეთანხმებული მიტინგის ჩასაშლელად. მის დაქვემდებარებაში მყოფი შეიარაღებული ხელქვეითების უმრავლესი ნაწილი, ამათთან პირდად დაიწყო ტყვიამურქვევიდან სროლა.

ვახტანგ ქობალიას ამ უკანონო მოქმედებამ გამოიწვია ხელისუფლების დამცველ რაზმებს და ოპონიციის წარმომადგენლებს შორის შეიარაღებული შეტაკება და საბრძოლო მოქმედება, რასაც განსაკუთრებით მძიმე შედეგები მოჰყვა...

... 1991 წლის 22 დეკემბრიდან 1992 წლის 6 იანვრამდე წარმოებულ ბრძოლისას ქობალიის რუსთაველის გამზირზე დაინგრა და დაიწვა უნიკალური შენობები: უზენაესი საბჭოს და მთავრ-

ობის სახლი...

"1991 წლის 22 დეკემბრიდან 1992 წლის 6 იანვრამდე საქართველოს ხელისუფლების და ოპონიციურ ძალებს შორის კონფლიქტის გამწვავებისა და შეიარაღებული შეტაკების პროცესში, 1992 წლის 6 იანვარს, დილით, ზვიად გამსახურდიამ ხელისუფლების და მთავრობის წინა სხვა წარმომადგენლებთან ერთად გაიტაცა სომხეთის რესპუბლიკის ქ.იჯევანში, შეიარაღებული ძალების მიერ დაიწყო მდებარე ქობალიის თანამშრომლებთან ერთად გადვიდა და დაბანაკდა ჩენჩეთის რესპუბლიკის დედაქალაქ გროზნოში. ზვიად გამსახურდიამ და მისი თანამშრომლებმა საქართველოდან გაქცევის შემდეგ, ქვეყანაში შეიქმნა ხელისუფლების ვაკუუმი, რის გამოც მართვა-გამგეობა ხელში აიღო ჯერ სამხედრო ძალებმა, შემდეგ კი სახელმწიფო საბჭომ, ხოლო 1992 წლის 11 ოქტომბერს საქართველოს მოსახლეობამ საყოველთაო დასავლეთის თანაწილეობის საარჩევნო პრინციპების მიხედვით აირჩია საქართველოს პარლამენტი და შეიქმნა ლეგიტიმური ხელისუფლება.

ზვიად გამსახურდიამ ქვარზონში, საქართველოს რესპუბლიკის საწინააღმდეგოდ ორგანიზება გაუკეთა, დაგეგმა და განახორციელა განსაკუთრებით სამშინგ სახელმწიფო დანაშაულებანი. მან ჩამოაყალიბა სამშობლოს მოღალატეთა ორგანიზებული ჯგუფი, რომლის შემადგენლობაში შევიდნენ: ვახტანგ თედორეს ძე ქობალია, ჯამბულ ელენტი, გივი ბოკუჩავა, სიმონ ვარდენის ძე ელენტი, ზვიად ვალიკოს ძე ძიბიგური, ნუგზარ არჩილის ძე მოლოდინაშვილი, კონსტანტინე ალექსის ძე ფირცხალავა, ვალტერ გრიგოლის ძე შურდია, ზაურ დავითის ძე ქობალია, აკაკი ავთანდილის ძე ელიაშვილი, გურამ ვალიკოს ძე ასანბე, გივი ნიტოს ძე თაქთაქიშვილი, ნემო პიერის ძე ბურჭულაძე, ტარიელ აშირანის ძე გელანტია, ვალერი მიხეილის ძე გაბეულია, ბესარიონ პაატას ძე გუგუშვილი, თამაზ მიხეილის ძე ვაშაძე, როლანდ მიხეილის ძე ლაკია, ბადრი მეგრას ძე ზარანდია და სხვები...

(სტილი დაცულია)

ჩვენნი კომენტარი

ზემოთ მოყვანილი ციტატა საბრალდებო დასკვნაში საუკეთესო დასტურის საკარტელოდ არსებული რეკომის არაკომპეტენტურობის და სიურკისა. ნებისთ თუ უნებლიეთ, პროკურატურის გადმოსწვრივ აპარატურებზე შეგარდნადის ხელისუფლების არალეგიტიმურობას და მისი ფაქტობრივი არსებობის უსუსურობას.

პირველ ყოვლისა იმით, რომ კანონის ხელახლეწვლი ორგანოს მესვეურნი აშკარა წინააღმდეგობაში ვარდებიან: ერთი მხრივ, ძალბანაც რომ უნდადონ, ვერ უარყოფენ რეალურ ფაქტს - უზენაესი საბჭო და პრეზიდენტი ზვიად გამსახურდიამ წარმოადგენენ კანონიერ ხელისუფლებას. აქედან გამომდინარე, პროკურატურას უწევს იმის აღიარება, რომ ოპონიციის შეიარაღებული ჯგუფები იყო უკანონო და "მოსალოდნელი შეიარაღებული შეტაკების თავიდან ასაცილებლად" საჭირო იყო მათ მიმართ ჯეროვანი, კანონიერი ზომების მიღება.

ამ შემთხვევაში გაუფიქრებია, რატომ ითვლება დანაშაულად ის, რომ ხელისუფლებამ "...სატრანსპორტო და სამშენებლო ბარიკადებით გადაკეტა უზენაესი საბჭოს წინა მოედანი და თვით მუშაობაში განათავსა საბრძოლო ტექნიკით აღჭურვილი პოლიციის, გვარდიის ნაწილები და ხელისუფლების მხარდამკერი შეიარაღებული პირები." რომელი ოპონენტებთან დაილაოჯ გულისხმობს პროკურატურა: რომელთაც უკანონო შეიარაღებული ფორმირებები ჰყავდათ და რომლებსა მიმართაც ჯეროვანი კანონიერი ზომები უნდა მიღებულიყო? რომლებმაც 29 დეკემბერს განხორციელებული ბანდიტური თავდასხმის დროს ციხიდან გაათავისუფლებს ერთ-ერთი ასეთი უკანონო ფორმირების ხელმძღვანელი ჯვანბა იოსელიანი?

ეს ის ჯვანბა იოსელიანია, რომლის მიმართაც ზვიად გამსახურდიას ხელისუფლებამ განახორციელა ჯეროვანი ზომები, რომელსაც პოლიტიკატიმრად სახედა დღეს პოლიტიკურ ელიტაში არსებუ-

ლი, უკანონო ფორმირებათა ქმედებების წარმმართველი ოპონიციის; ედუარდ შეგარდნადის მეგობარი და მისი საერთაშორისო დესპანი, რომელმაც, თურმე, ამ ბოლო ორი წლის მანძილზე დაგეგმა და განახორციელა რამდენიმე ტერიორიტული აქტი უმაღლეს სახელმწიფო მოღვაწეებზე, შეგარდნადის ჩათვლით (სხვა დანაშაულებებზე შეგნებულად აღარაფერს ვამბობთ, რათა ტენდენციურობა არ დაგეგამონ).

რა ჯეროვანი ზომები მიიღო მთელი ამ ხნის განმავლობაში პროკურატურამ ან მის ზემდგომმა ხელისუფლებამ ამ საშიში პიროვნების მიმართ? - ენევაკაში

დაენახავა ყველა, ვისაც საბოლოო უფარს

გააგზავნა აფაზეთის საკითხის მოსაგვარებლად?

ან რომელი გვარდიის ორგანოებმა იაზე დალაგებენ საბრალდებო დასკვნის ავტორები: რომელიც შეგარდნადიმ ჯერ რუსებს გააწყვეტინა, შემდეგ დაშალა და მისი სახელოვანი სარდალი ციხეში დაამწყვდია? მაშინ, ცხადია, დამნაშავე კანონიერი ხელისუფლება, რომელიც შეცვალა რეალური კართხისგან დაეცვა ამდენი ხნის ნანატრი ქართული ჯარი. ეს მით უფრო საცნაურიცა ახლა, როდესაც ლოზუნგით - რუსეთთან ვერაფერს ვაგვადებთ! - საქართველოს მესუიდი დაიკარგა.

პროკურატურა აშკარად ცრუობს, როდესაც ამტიკებს, რომ 1991 წლის 21 დეკემბერს მიღწეული იყო რაღაც შეთანხმება ხელისუფლებასა და ოპონიციას შორის ერთობლივი მიტინგის ჩატარების თაობაზე. ამგვარი დონისიძება დაგეგმილი არ ყოფილა. ეს იცის პროკურატორ-დრამატურგმაც, ამტიკომ, შეგნებულად არ ასახელებს ვინ იყვნენ ისინი,

ვინც "უზენაესი საბჭოს წინა მოედანზე და რუსთაველის გამზირი გაქვინდეს საშენებლო და სატრანსპორტო ბარიკადებისგან..."

სხვათა შორის, როგორ ხდებოდა ეს გაქვინდა, ამას ტელევიზიით უფროებდა მთელი საქართველო. მაგრამ თუ პროკურატორს არ ახსოვს, შეგასხენებთ: ზემოხსენებული უკანონო შეიარაღებული ფორმირებები, კანონიერი ხელისუფლების დამხობის მიზნით, მძიმე სატრანსპორტო საშუალებების გამოყენებით, წმენდნენ მთავრობის სასახლის წინა მოედანს და ფიზიკურად უსწორდებოდნენ მათ, ვინც წინააღმდეგობას უწევდა. სად იყო მაშინ პროკურატურა? რატომ არ მიიღო ჯეროვანი ზომები? მათ არ ეცავდა, ვინაიდან გენერალური პროკურორის კაბინეტს აშხადებდნენ პენსიაში გასული კერძო პირის, ვახტანგ რაზმაძის-

კერ თავსდება პუტჩის ქრონოლოგიაში.

ახლა ენახოთ, როგორ აფასებს პროკურატურა მათ ქმედებას, ვინც შეეცადა მიეღო ჯეროვანი ზომები უკანონო ფორმირებათა მიმართ. საბრალდებო დასკვნის ამ პასუხის თანახმად, კანონიერებისა და ჯეროვანი ზომების ფარგლებში არ თავსდება ეროვნული გვარდიის სამმართველოს უფროსის ვახტანგ ქობალიას მოქმედება. თურმე რე იტყვიო, გვარდიის სამმართველოს უფროსის ცეცხლი გაუხსნია. უკანონო ფორმირებებისთვის. პროკურატურა ამასაც ტყუის: ცეცხლი გახსნა ოპონიციამ და თანაც ქვემეხებიდან. მაგრამ რომც არ ტყუოდეს, მაშინ რა ჯეროვანი კანონიერი ზომები მოითხოვს ხელისუფლებისგან, რომელსაც იქვე თავსდება ელემენტარული ზომების მიღებაში ადანაშაულებს, ხოლო თვითონ ხელს აფარებს ბანდიტებსა და სახე-

ქართლში. მასა, ემსხვერპლა ათეულიობით მშვიდობიანი მოსახლე და ყოველივე ამის წინააღმდეგ, საქართველოს დამპყრობელი იმპერიის მიმართ (იმედია, პროკურატურას ახსოვს, რომ რუსეთის მიერ საქართველოს ოკუპაციის ფაქტი აღიარა 1990 წელს თვით კომუნისტურმა უმაღლესმა საბჭომ) დაწყებულ მასშტაბურ პოლიტიკურ აქციას პროკურატურა ქვეყნის საზიანოდ მიიჩნევს. სხვათა შორის, ცოტა მოგვაგანებთ, ამავე პროკურატურამ საქმეც კი აღძრა ოს სეპარატისტთა ლიდერების მიმართ, რომელთაც უშედეგ საზეიმო ვითარებაში დაიხურა, ხოლო საქართველოს პრეზიდენტს ოსების გენოციდი დაბრალდა.

მაგრამ ასეც რომ არ ყოფილიყო, მოიღი, დავხედოთ დღეს საქართველოს რუკას და ენახოთ: იმ გზებიდან, რომელიც მაშინ გასასხურდიამ და "მრგვალმა მაგიდამ" გადაკეტეს, რომელსაც ახლა გახსნილი? თბილისი-თელავისა და თბილისი-ბათუმის მაგისტრალები მაშინაც ფუნქციონირებდა და, სხვათა შორის, აფსაზეთშიც ჯერ კიდევ შეიძლებოდა დასვენება. ვინ აგებს პასუხს, როდის, დღევანდელ ვითარებაში ათეული ეულ ათასობით ადამიანის სისხლისა და ასუფლ თასსობით ქართველთა ცლტოეილობის ფასად გადაკეტულ გზებზე, რომელთა დასაცავად ღამის მთელი სსრკ-ჯარები იქნა მოწვეული?

არსებითად, ესაა იმპერიის სტრუქტურის მიერ შედგენილი დოკუმენტი, რომელშიც, თავისუფლების განზრახვისთვის, სამშობლოს დაღატომი ბრალდებულება მთელი საქართველო, ყველა პარტიოტი. მაგრამ ყველამ კარგად იცის - თავად ბრალდებულმაც და მისი "დაცვის ქვეშ მყოფმაც" - თუ ვის მრცეკითხება პასუხი შთამომავლების წინაშე. ამიტომაც წერს პროკურატურა საქართველოს ყალბ ისტორიას, მაგრამ ამასთან ერთად, იგი უნებლიეთ ქმნის საბრალდებო დასკვნას საკუთარი თავისა და მისი ზემდგომი ხელისუფლების დანაშაულებათა შესახებ.

გარიგულთა სახელმწიფო

ამას წინათ, გულანის რაიონში, სასტუმრო "მეგობრობა" შენობაში შედგა აქ ჩასახლებულ აფხაზეთიდან ღრუბლივითა კრება, რომლის მიზანი გახდა არსებული კონფლიქტური სიტუაცია აღმოფხვრა და ადგილობრივ კომიტეტს შორის...

ეს პაპანდოპული საერთოდ თვითმარქვია, ყველაზე მარტო დავის. ხალხს კი სურს იცოდეს, თუ რას აკეთებს. მას პასუხს ვაცემთ არ უნდა და იმიტომ გაიქცა. ახალი თავმჯდომარე დაასახელეს, მაგრამ ძველ ამბებზე ვინ აგებს პასუხს?...

ბ-ნი ვლადიმერ არქანია, წითელი ვარსკვლავისა და შრომის წითელი დროშის ორდენოსანი. "მე კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე ვიყავი, მაგრამ არაფერს შევძლებოდი. ახლაც, ხომ ნახეთ - ეს კრება კი არა, ქაოსი იყო. ბაკურაძე არ ალაპარაკებს, რადგან არ აწყობს. მე ვიყავი რესპუბლიკური კომიტეტის თავმჯდომარე ვალერი ვაშაქიძისთან, მაგრამ ასე მითხრა, ეს თქვენი შიდა პრობლემაა. არადა აქ საქმე გვაქვს "მკვდარ სულთან", რომელთა ხარჯზე გამოქვეყნდა შტამბიტარული დახმარება და ითვისებენ, ხდება ღრუბლივით მიწვრა ორ ადგილას და სხვა დარღვევები..."

ჩვენი საუბრისას გამოირკვა, რომ პრობლემების დარღვევის დროს ღრუბლივით დაკავსებს ორ-ორი კილოგრამი უძვირი და შაქარი. განუცხადეს, რომ პრობლემები დაბრუნეს გაგეობაში. გარდა ამისა, ხდება თანხის შეგროვება ვითომდაც "ხსნის არმიის" მიერ გამოყოფილი დახმარების ტრანსპორტირებისთვის, მაგრამ თავად ხსნის არმიამ უარყო ეს ფაქტი. სასტუმროში ჩაწერილია სუბსამდე ღრუბლივით, რეალურად კი ორასამდე ადამიანია და არაფერი იცის, სად მიდის დანარჩენებისთვის განკუთვნილი დახმარება.

სასტუმრო "მეგობრობა"-ში მოხინაღრე აფხაზეთიდან ღრუბლივითა პრობლემების გაცნობის შემდეგ, რედაქცია დაინტერესდა ღრუბლივითა მდგომარეობით მათი განსახლების სხვა ადგილებში. ამ მიზნით ეწვია მათ კორესპონდენტი "აფხაზურ" სტრაციულ კორპუსში და მებრთ "გულანისთან", სტრადაკციითებულ ბავშვთა ინტერნატის შენობაში და მიმართა ერთი და იგივე კითხვებით: ბოლოს როდის მიიღეს პუბლიტარული დახმარება და რას შეიცავდა იგი? რა პრეტენზიები აქვთ ზოგადად, და ადგილობრივი კომიტეტების მიმართ?

ბ-ნი თინა ხოხუმიანი: "ბოლოს პუბლიტარული დახმარება მივიღეთ ზაფხულში. ეს იყო ტრანსპორტით სავსე ყუთი. პრობლემა თითქმის ერთი

წელია არ მიგვიღია. წელს მხოლოდ ერთხელ მოგვეცა თითო კილოგრამი უძვირი და სუბსანის არმიიდან. ახლა ისინი არიან ცხრა კილოგრამი უძვირს და ორ ლიტრ სუბსანს, მაგრამ ჩვენ არ გვაძლევს - მიღებული გვაქვს. ეს რა სამართალია, ერთსა და ცხრას შორის განსხვავება არაა?"

უფლადი დახმარება ჩვენ არ გვაქვს, მარტო ექვსი ლარი სულზე მათთვის, ვინც არ მუშაობს. ადგილობრივი კომიტეტი ჩვენთან ერთხელ უკვე გამოიცვალა, მაგრამ ყველა თავისთვის ცდილობს - ირჩევენ ტანსაცმელს, ჭურჭელს და რაც დარჩება, იმას არიან გებენ. ისედაც არაა თანაბარი პირობები, ზოგ ადგილას კონსერვები მიაქვთ, ჩვენთან - არა. კარაქი და შაქარი მინც მოგვეცა თავის ფასში. პლასტმასის ჭურჭელი და ალუმინის ჩანგლები დაგვიბრუნეს, მაგრამ ხელად გავუჭვდა. არაფერი ვფიქრობ, რომ გვჭირდება საბანი, ლეიბი, სარეცხი საშუალებები. ექვსი ლარი პურზეც არ გვყოფნის.

დაგვიბრუნეს საკერავი მანქანების მოტანას, უნდა დავესაქმებინეთ, მაგრამ აღარ მოიტანეს. მე მასწავლებელი ვარ, ვაჭრობა ვერ შევძელი და როგორ მოვიქცე. ამბობდნენ, კომპაქტური დასახლება კარგი იქნება, მაგრამ ტყუილი აღმოჩნდა. ვინც ნათესავებთან ბინებშია მიწვრილი, იმათ უფრო ეხმარებიან. აქ უამრავი ხალხია გაფორმებული, სინამდვილეში კი არ ცხოვრობენ. გამოკითხავი არავინა. ჩვენზე არაფერი ვფიქრობს - არც აფხაზეთის მინისტრთა საბჭო და არც საქართველოს მთავრობა, ჩვენ უკვე ყველას დაგავიწყდით.

ბ-ნი ლიანა გალიძე: "ჩვენ სამი თვის წინ თითო კილოგრამი ლობიო, ბრინჯი და უძვირი მივიღეთ. ოჯახის ინტენსიური კვებად იყო, ან ჭურჭელი საერთოდ არ მიგვიღია. მარტო ერთი თხელი საბანი მოგვეცა თავიდან, როდესაც შემოვივდი. ქარხნის დირექტორი კარგად გეგმავდა, ღრუბლები დაგვიდგა, მაგრამ შეშა სად ვეებო?! ერთი ბიჭს ვხვდები, სკოლაში ათასი რამ სჭირდება, - ერთი რვეული ან კაღისპირაიც არავის მოუცია ბავშვებისთვის, არამცთუ წიგნი. როგორ ისწავლან ღრუბლივით ბავშვებმა?"

ადგილობრივი კომიტეტი მეც ვიყავი, მაგრამ დავტოვე უსამართლობის მეტი არაფერია, ყველა უმართლოდ კომიტეტებით, რადგან იქამდეც კი ცოტა რამ აღწევს. მე ადრე მონაგარიშველ ვეუბოდი და ახლა ჯისურში ვწვალავ. შევლევს

აქ ვერ დავსვამ, კაცისთვის უფრო სწავლიდა ათასი ჯურის ხალხი დადებდა და მითხრან უნდა არაფერი გვიცავს."

ბ-ნი ციცი გალიძე: "მე არაფერია არ ეტყვნია არ მაქვს, სულ არ მინდა პუბლიტარული სულ გადამწვარი იყოს და ნახსობარი. ღია ცის ქვეშ დავსხდებით... ოღონდ დაბრუნება მოხდეს, რაინდ საშიში არ იყოს, შევიღებ აქ დავტოვებდით და შევიღებოდი მე და ჩემი ქმარი. ამა რა გუნა მე აქ ცხოვრება არ შემიძლია."

ცხადია, ამგვარი გამოკითხვა უსასრულოდ შეიძლება. თბილისის ყოველ კუთხეში, მებრთობთან, ბარბოტებზე ღრუბლივითი მრავლად არიან. ამავე რად ჩვენ მათი კომპაქტური ჩასახლების ადგილები ავირჩიეთ, სადაც ზერულე გამოკითხვითაც აშკარად გამოიკვეთა, რომ ისინი სრულიად სხვადასხვა პირობებში არიან. პუბლიტარული დახმარება ურიტებდით იშვიათად და არათანაბრად. ღრუბლივითა ადგილობრივი კომიტეტების მუშაობით გამოყოფილი არავინაა, რადგან ისინი ან უმად კორუმპირებული ხდებიან, ან სასიკეთოდ არაფერს შეცვლა არ შეუძლიათ.

არავინ იცის - რა ეკუთვნის, რა მითხრობს, ვინაა პასუხისმგებელი და სად ქრება მათთვის განკუთვნილი პუბლიტარული დახმარება. ეს ყველაფერი ეხება მათ მატერიალურ მდგომარეობას, მაგრამ კიდევ უფრო ტრაგიკულია მათი ცხოვრების თანამდევით მონაგარი ატმოსფერო: ღრუბლივითა შორის გაშვებულია შიში, ურთიერთუარყოფითობა, უშუალოდ და უშიშრობა. ყოველი ახალი დღე ამსხვრევს ილუზიას, რომ ოდესმე დაფორუნდებიან თავიანთ კერას.

ეს თავისებური ჩატეილი საჩარა - სახელმწიფო სახელმწიფოში. ეს სახელმწიფო იმავე კანონებით ცხოვრობს, რითაც მთელი ქვეყანა და, ამავე დროს, შეურთებულ წინააღმდეგობაშია ამ ქვეყანასთან, რომელმაც მისი კუთვნილი ადგილი წაართვა და ახლა ზედმეტად მიიჩვენენ..."

ვტოვებდით გაპარტახებული სასტუმროს ტერიტორიას და ჭიშკრამდე ვედრებით მოგვედგა ხანში შესული ღრუბლივითი ქალი: "წავალეთ, რაც ჩემმა ქმარმა გითხრა, სულელია, სულ გამოშტერდა, წავალეთ... თორემ ყველას დაგვიჭერენ. აქედანაც გაგავასახლებენ..."

ს. იაშვილი

TAVISUPALI SAKARTVELO (FREE GEORGIA) No31 (in brief) 26 December - 1 January, 1995/96

The State of Outcasts

A meeting of the IDPs from Abkhazia whose temporary residence is Hotel "Megobroba" in Gldani District was held recently, the main reason of its holding being the existing conflict situation between the refugees and local Refugee Committee. The problem seems to be very serious since the meeting was attended by the deputy Chairman of Republican Committee for Refugees Settling Mr. Miron Kherghiani and head of the Department Mr. Hamlet Goghishvili. Mr. Kherghiani took the initiative to lead the meeting and instead of elucidating the situation he most successfully managed to turn the meeting into a mess and actually broke-down it. Most verbose speech of Mr. Kherghiani helped to understand only one thing: that the conflict was mainly related to Mrs. Mzia Papanodopulo-Tskipurishvili who under her own initiative took a responsibility of acting as a local Refugees Committee.

To clarify the issue we have decided to talk to the refugees themselves. It is noteworthy, that their majority was so scared that asked us not to publicize their names while some of them refused to name themselves at all.

Mrs. Eter Esiava: "Just look under what circumstances we had to live; there are ten of us sharing one room; we do not have a space to install the oven, while there are so many locked rooms in the hotel. I have a nine months old grandchild and this year I had received only two cans of dry milk. We received 4 kg of rice but it was so full of worms that could serve as a food for pigs only."

Mrs. Asmat Bakuradze-Kvaratskhelia: "It is already three years that not a single soul showed any interest in the activities of the local Refugee Committee"

Mr. Vladimir Arkania: "I was a deputy

Chairman of the local Refugee Committee, but my opinion was totally ignored. You have seen it yourselves have not you, that this meeting was a chaos rather than a normal meeting.

As it became clear from our conversation, in the process of food distributions the stated rations of wheat flour and sugar were cut by two kilograms. The refugees were informed that those kilograms were returned to the district administrative body "gamgeoba". Apart from this, the refugees were demanded to collect the money to transport the food products delivered by the Salvation Army, though the Salvation Army denied that they had asked any money for transportation.

After getting familiar with the problems of the refugees residing in the "Megobroba" Hotel the newspaper got interested in the fate of the refugees residing on other places. For this reason the correspondent of the newspaper visited these places and asked the refugees one and the same questions: "When was the last time you have received the humanitarian aid and what did it consist of? What claims if any do you have against the local Refugee Committees"

Mrs. Tina from Sukhumi: "The last time I have received the humanitarian aid was summer. It was in one box full of clothes, for nearly one year we have not received any food products. This year we received only one kg of wheat flour and vegetable oil from the Salvation Army. Now they are distribution nine kg of wheat flour and 2 liters of vegetable oil per person; however we are not in the list since they say we have already received our aid Now is not there any difference between one kg and nine kg? What kind of justice is this?"

We have never received any monetary aid other than 6 lary per person for those who are unemployed. Nobody thinks of us - neither Council of Ministers of Ab-

khazia nor the government of Georgia. Everybody has already forgotten about us."

Mrs. Liana from Gali: "Three months ago we received one kg of peas, rice and flour. I have a little son. He needs plenty of things to study in school, but not a single copy-book or pen was ever given to him as a humanitarian aid; to say nothing of the manuals. How should the refugees' children study?"

One can infinitely continue such inquiries. The refugees are scattered all over Tbilisi streets, near the underground stations, markets. For this time we have chosen the places of their compact residence, where even the very superficial interrogation made it clear that they all are under different conditions. The humanitarian aid is distributed rarely and unevenly. We have not seen a single person who would be satisfied with the activities of the local Refugees' Committees since they very rapidly become corrupted or are absolutely helpless in changing the things for better.

The Judge Does Not Like The Preliminary Investigation...

At the Court Hearing of Zaur Kobalia's Case of December 22 were interrogated 6 witnesses whose testimonies were characterized by one common feature: none of them was personally acquainted with the defendant Zaur Kobalia, while about the Committee of Insubordination they had only a vague idea. Irrespective of this fact rather noteworthy were their answers to one major question of the Prosecutor: "What do you know about the plundering of cargoes, blocking the railway lines and other unlawful actions of the supporters of ex-President?"

Mr. A. Shelia: "During that period I was working as a head of Ingiri Railway Station. In November, 1992 a meeting was held in Tbilisi. Mr. Vashakidze was reporting on the situation in the region. The meeting was attended by administrators, head of "Gamgeoba" and representatives of the police. It was decided to involve the unlawful armed formations into the

activities directed to the protection of the railway lines. Together with Mr. Patsatsia we have gathered in Zugdidi "Gangeoba". The following were present there: Mgeladze, Nozadze and Loti Kobalia. An agreement was made with Loti Kobalia and it was decided, that his detachments would take the responsibility for the safety of communication in Zugdidi region. They should have received a certain sum of money for providing such service. Basing on this Agreement from December 27 6th Gali battalion of Loti Kobalia was disposed got disposed at Ingiri Railway Station.

N. Kaviaradze: "On February 15, 1993 the Railway Security Service was established. I was appointed as a commander of a squadron of the regiment. I was controlling the area from Jvari to Samtredia. We arrived to Ingiri and began to for detachments. There already was a battalion of Loti Kobalia - they were living in a van. I learned that they had an Agreement."

During the interrogation of the next witness, the officer on duty at Ingiri Railway Station G. Chikava, the Court Hearing finally lost any appearance of normal court session and became more like a theater stage.

B. Chikava: "I was working as an officer on duty at Ingiri Railway Station. When the vans were opened I recorded those facts in respective protocols. Gali battalion was executing its duty, and I was executing mine - I was receiving and sending the trains. All this was happening in their presence..."

The Judge: "What nonsense are you talking about? You were responsible most of all and now you want to get rid of your responsibility, don't you? Go and ask Loti."

The witness: I had a chief, his deputy to whom I reported...

The Judge: You'd better say that you were afraid of Loti, he would have beheaded you.

The witness: I was not afraid. Everybody knew everything, to whom else should I report...

Prosecutor: If you were not scared, then you are an accessory to a crime and should be punished!

Defendant Kobalia: How can you say this, sir? What does it mean an accessory to a crime?

The Judge: Don't say that you have never taken macaroni home!

The witness: But I have never done this.

It is difficult to say what has caused such unrestricted, impolite behavior of the

judge - the post occupied by the witness (in the Soviet Union they always used to punish the little man), or the pangs of professional conscious especially considering the fact that at the Session of December 8 he stressed: "You do not like how the Case is investigated, do you? Well, neither do I. I ask the journalists to write it down that the Judge Lery Sakvarelidze does not like how the preliminary investigation was carried out".

The strained situation maintained during the interrogation of the next witness. This latter reported to the Court:

V. Morgoshia: "I was executing my duty. With the aim to establish the order in Martvili arrived first a scanty detachment from the Guards of Loti Kobalia. They had a special man who with our help was purchasing the food products from the population. The head of the headquarters was Roman Dzidziduri and he was controlling the situation.

Defendant Z. Kobalia: You have mentioned that Loti Kobalia's detachment arrived to establish the order. What was going in the region before his arrival. Was there disorder reigning?"

The witness: Later I left my post. I was ill. I only know that they came under that pretense. When a new head of "Gangeoba" Mr. Jgarkava was appointed, then to Martvili arrived Patsatsia, Pipia, Loti Kobalia and his detachment was strengthened.

At this the Court Session was over. This session once more confirmed the trend: while yesterday Valter Shurgaia and Gocha Otkhazia were declared responsible for all crimes committed in Samgrelo Region in 1992-1993, today all charges are transferred to Zaur Kobalia, tomorrow it will be Vakhtang Kobalia, Zviad Dzidziduri, Nugzar Molodinashvili and all those who are mentioned in the indictment. The day after tomorrow their place will take the "Raider" as humorously nicknamed "Mkhedrioni" the Judge.

At the present Court Hearing the Judge is focused on the statement that Loti Kobalia was a military man and was following the orders of the higher rank people, tomorrow when the wind inevitably changes he would be presented as a leading political figure. The main thing is that there are crimes which can be qualified as the causes of misfortune of Georgia; the image of enemy is already created, the scenario is written, and the rest is only the issue of the staging director technique.

S. Guramishvili